

1979 ஏப்ரல் 30] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

வரைவு அறிவிப்பு

தமிழ்நாடு 1966 ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலவரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 12/1966) 1-வது பிரிவைச் சார்ந்த (2) உட்பிரிவின் (b) பகுதியில் வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களைக் கொண்டு, தமிழ்நாட்டு ஆளுநர் அவர்கள், இந்த அறிவிப்பு தமிழ்நாடு அரசிதழில் வெளியிடப்படும் நாளிலிருந்து மேற் சொன்ன சட்டம், ஊரக வளர்ச்சி-உள்ளாட்சித் துறையில் 29—11—1978 அன்று வெளியாகி 29—11—1978-ஆம் நாளிட்ட தமிழ்நாடு அரசிதழ், பாகம் II—பிரிவு 2-ல் 670-வது பக்கத்தில் (ஆங்கிலத்தில்) வெளியிடப்பட்ட II (2)/RUL/6291/78-ஆம் எண் அறிவிப்பின்படி, கோயம்புத்தூர் நகராட்சியின் அதிகார வரம்பிற்குள் சேர்க்கப்பட்டுள்ள கீழ் குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் செயலுக்கு வரத் தொடங்கும் என்று இதனால் கட்டளை யிடுகிறார்:

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

(ஆ) மைய அரசின் வணிக அமைச்சகம் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தினை திருத்த கோரியுள்ளதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பது குறித்து.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“ஏற்றுமதி செய்யப்படக்கூடிய பொருள்களின் மீது மாநில அரசுகள் வாங்கும் வரி/விற்பனை வரி விதிப்பதை கடுமையாகக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்குடன், இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தினைத் திருத்த, இந்திய அரசின் வணிக அமைச்சகம் கோரியுள்ளதாக இந்தப் பேரவைக்குத் தெரிய வருகிறது. மேற்கூறிய கோரிக்கைக்கு இணங்க அரசியலமைப்புச் சட்டம் திருத்தம் செய்யப்பட்டால், மாநில அரசின் வருவாய் அளவும், கூட்டாட்சி நிதியமைப்பின் கீழுள்ள மாநில அரசுகளின் வரிவிதிக்கும் அதிகார வரம்பும் பெருமளவிற்குப் பாதிக்கப்படுமாதலால், இது குறித்து இப்பேரவை தனது ஆழ்ந்த கவலையினைத் தெரிவிப்பதோடு, இந்திய அரசின் வணிக அமைச்சகம் கோரியுள்ள அரசியலமைப்புச் சட்டத் திருத்தத்தினை மேற்கொள்ள வேண்டாம் என்று இந்திய அரசினை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறது”.

[1979 ஏப்ரல் 30]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களை சொல்லுகிறேன். விற்பனை வரி என்பது மாநில அரசின் அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்டது. அரசியல் சாசனப்படி விற்பனை வரி விதிக்கக்கூடிய அதிகாரம் மாநில அரசுக்கு உண்டு. இதில் மத்திய அரசு தலையிடக்கூடாது என்பது தான் இந்தத் தீர்மானத்தின் நோக்கம். இப்போது குறிப்பிட்ட மாநிலங்களிலிருந்து வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கின்ற பொருட்களுக்கு விற்பனை வரி விதிக்கப்பட்டாலும், அது தேவையில்லை என்று சொன்னால், அதன் மீது முடிவு செய்கின்ற அதிகாரம் மாநிலத்தைச் சார்ந்தது. அப்படி யில்லாமல் ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய எந்தப்பொருளாக இருந்தாலும் விற்பனை வரி விதிக்கக்கூடாது என்று மத்திய சர்க்கார் அரசியல் சட்டத்தில் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வருமானால் அது மாநில அரசின் அதிகாரத்தை மத்திய அரசு எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஒப்பமாக இருக்கும். ஆகவே தான் நான் இந்த தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

சில சமயங்களில் விற்பனை வரி போடுவதின் மூலமாக வெளி நாடுகளில் ஏற்றுமதி செய்கின்ற பொருட்களுக்கு கிராக்கி குறையும் என்று மத்திய அரசு கருதுமானால், அதை வாய் மொழி மூலம், ஒருவருக்கொருவர் கலந்து பேசி, இந்த வரி விதிக்கவேண்டாமென்று கூறுவதற்கு மத்திய அரசுக்கு பொறுப்பு இருக்கிறது. அப்படி கூறுகின்ற நேரத்தில் இல்லை. போடத் தான் போகின்றோம் என்று எந்த மாநிலத்திலுள்ளவர்களும் சொல்ல மாட்டார்கள். இது தான் நடைமுறையிலும் இருந்து வருகிறது. இதற்கு மாறாக அரசியல் சட்டத்தையே திருத்தி மாநில அரசு விற்பனை வரி விதிக்கக்கூடாது என்று சொல்வது மாநில அரசின் அதிகார வரம்பிற்குள் மத்திய அரசு புகுந்து—என்க்ரோச்—செய்து—அதிகாரத்தை தங்கள் கையில் எடுத்துக் கொள்வதற்கு ஒப்பாக இருக்கும். ஆகவே இந்தத் தீர்மானம் அவசியமானது. மத்திய அரசு, மாநில அரசு விற்பனை வரி போடுவதை தடை செய்யக்கூடாது. உள்நாட்டிலே விற்பனை யாகின்ற பொருளாக இருந்தாலும் சரி, வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கின்ற பொருளாக இருந்தாலும் சரி, அதன் மீது விற்பனை வரி போடுகின்ற அதிகாரம் மாநில அரசுக்குத்தான் இருக்கவேண்டும். அப்போது தான் மாநில அரசுக்கு எந்தவிதமான கஷ்டங்களும் ஏற்படாமல் இருக்கும். அது மட்டுமல்ல. மத்திய அரசு எக்ஸைஸ் ட்யூட்டி போடுகிறது. எக்ஸ்போர்ட் ட்யூட்டி போடுகிறது. நிச்சயமாக கிராக்கி குறைந்து விடும் என்ற எண்ணம் ஏற்படுமானால் இந்த எக்ஸைஸ் ட்யூட்டியை குறைத்துக்கொள்ளலாம். அதற்குப் பதிலாக ஏகபோகமாக இந்தியா டூராவிலும் ஏற்றுமதியாகின்ற பொருட்களுக்கு மாநில அரசுகள் விற்பனை வரி போடக்கூடாது என்று சொல்வது

1979 ஏப்ரல் 30] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

நியாயத்திற்கு புறம்பானது. இன்னொன்றையும் நாம் இந்த நேரத்தில் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். வெளிநாடுகளுக்கு மட்டுமில்லாமல், மாநிலத்திற்கு மாநிலம் ஏற்றுமதி செய்து கொண்டிருக்கின்ற நிலைமையும் இப்போது இருக்கிறது. இப்போது பஞ்சாப் போன்ற மாநிலங்களுக்கு எல்லாம் ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய பொருட்களுக்கும் இந்த ஐட்டங்கள் சேரும் என்கின்ற நிலையைக் கொண்டு வரலாம். ஆகவே அந்த வகையில் ஒரு அரசியல் சட்ட திருத்தம் வருமானால் இதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் வரலாம். அந்த வகையில் வியாக்கியானம் செய்யக்கூடிய நிலைமை வந்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. ஆகவே இதற்காக அரசியல் சட்ட திருத்தம் கொண்டுவர முயற்சிப்பது தவறானது. ஆகவே அவர்கள் அரசியல் சட்டத்தை திருத்த வேண்டும் என்று முயற்சித்தால் அதை கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதில் நியாயம் இருக்கிறது. ஆகவே மாநில அரசின் அதிகாரத்தில் மத்திய அரசு தலையிடக்கூடாது என்ற காரணத்தால் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆமோதிக்கிறேன்.

[பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

திரு. என். சங்கரய்யா : சட்டப்பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களால் சபை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற தீர்மானத்தை மார்க்ஸிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பாக நான் ஆதரிக்கிறேன் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தியாவிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய பொருட்கள் மீது மாநில அரசு வரித் தீர்க்கின்ற அதிகாரத்தை தடுத்து நிறுத்தும் நோக்கத்தோடு இந்திய அரசியல் சட்ட அமைப்பை திருத்த மத்திய சர்க்கார் முயற்சிப்பது அபாயகரமாக அமையும் என்ற கருத்தோடு, இந்திய வணிக அமைச்சகம் எடுத்துவருகின்ற முயற்சிகளுக்கு எதிர்ப்பை தெரிவிக்கின்ற வகையில் நம்முடைய வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இப்பேர்ப்பட்ட கவலையைத் தெரிவித்து, இப்பேர்ப்பட்ட அரசியல் சட்டத்திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவது, அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்வது சரியல்ல. அதை நிறுத்தவேண்டும் என்று மத்திய அரசை வற்புறுத்துவதற்கு சட்டப்பேரவையின் ஒப்புதலைப் பெறுவதற்காக இந்தத் தீர்மானத்தை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே வைத்திருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஏற்கனவே மாநில அரசுகளுக்கு இருக்கின்ற அதிகாரங்கள் குறைவு. அதிலும் நிதியை திரட்டுவதற்கு இருக்கின்ற அதிகார வரம்புகள் மிகமிக குறைவானது. இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில், வாங்கும் வரி, விற்பனை வரி, ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்ற பொருட்கள் மீது விற்பனை வரி வீதிக்கின்ற அதிகாரம் மாநில அரசிடம் இருப்பதால், மத்திய அரசுக்கு பெரிய அளவுக்கு ஒன்றும் பாதிப்பு ஏற்படப் போவதில்லை.

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1979 ஏப்ரல் 30]

[முற்பகல் 11.00]

காரணம் இன்றைக்கு இந்தியாவின் பொருள்களுக்கு வெளி மார்க்கெட்டில் கிராக்கி என்று வருகிறபோது, இந்த மாநில சர்க்கார்கள் அந்த மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய அந்தப் பொருள்களை வாங்கவோ அல்லது விற்பனை செய்யவோ முற்படுகிற போது, அந்த மாநில சர்க்கார் வரி போடுவதன் மூலம் ஏற்றுமதியில் கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்திலே இந்த மாநிலம் ஒரு சிறிய பங்கிட்டு எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆகவே, இது இன்றைக்கு ஏற்றுமதியைப் பாதிக்கும் என்று மத்திய சர்க்கார் கருதி, இந்த அதிகார வரம்பிற்குள் நுழைவதற்கு முயற்சிக்குக் கூடாது என்பதைத் தான் இன்றைக்கு நாங்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிப்பதன் மூலம் இந்த அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறோம். அவ்வாறு கொண்டு வரக்கூடிய காலத்திலேதான், எப்படிப்பட்ட சில அபாயங்கள் மாநில அரசாங்கங்களுக்கு தோன்றுகின்றன என்பதை தங்கள் மூலமாக அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

ஏற்கனவே அவசரகால நிலைமை காலத்தில், கல்வி என்பதை மாநில அரசினுடைய பட்டியலிலே இருந்து வந்ததை, அவசர கால நிலைமையைப் பயன்படுத்தி, அதைப் பொதுப் பட்டியலிலே சேர்க்கப்பட்டது. இதிலே என்ன அபாயம் என்றால், தமிழ்நாடு அரசு இரு மொழிக் கொள்கையைப் பின்பற்றுகிறது. மத்திய சர்க்கார் இந்தக் கல்வி என்பது பொதுப் பட்டியலிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தினால், மும் மொழிக் கொள்கையைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று கட்டளை பிறப்பிப்பதற்கான ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. அப்படி அவர்கள் ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கின்றது என்பதை தங்கள் மூலமாக அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஆகவே, அவ்வாறு ஏற்படக் கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படுமானால், இந்த மாநில சர்க்கார்கள் பின்பற்றக்கூடிய கொள்கைகளை எந்த அளவிற்கு அச்சுறுத்தக் கூடிய வகையிலே இருக்கிறது என்பதை சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அதேபோல் தான் இந்த பசு வதைத் தடுப்பு மசோதா. இதையும் மாநில அரசாங்கங்களினுடைய பட்டியலே இருந்ததை, பொதுப் பட்டியலிலே சேர்க்க வேண்டுமென்று, ஒரு அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தை மத்திய சர்க்கார் இப்போது பாராளுமன்றத்திலே கொண்டுவர இருப்பதாக அறிவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அவ்வாறு கொண்டுவரக் கூடாது என்று மேற்கு வங்காளம், கேரளா ஆகிய இரண்டு மாநிலங்களும் எதிர்ப்பு தெரிவித்திருக்கின்றன. ஆளும் கட்சியான ஜனதா கட்சி, தேசிய கட்சிகளுக்கிடையே இப்படிப்பட்ட மாநில சர்க்கார்

1979 ஏப்ரல் 30] [திரு. என் சங்கரய்யா]

களுடைய இந்த அதிகாரத்தை பிரிக்கக்கூடி முயற்சி செய்கிறது என்றும், இப்படிப்பட்ட கருத்துக்கள் இன்னும் பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளிடையேயும் நிலவுகிறது. அதற்குப் பிறகு நம்முடைய மாநில சர்க்கார் இங்கே இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதா கொண்டு வருவதை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். இந்த மாநில சர்க்கார் கொண்டு வரக்கூடியதை நாங்கள் எதிர்ப்பதற்கான காரணங்கள், மாநில சர்க்கார் சொந்தப் பொறுப்பிலே முடிவு செய்யக்கூடியதை, இந்த மாநிலத்திலே உள்ள எதிர்க் கட்சிகளோடு சேர்ந்து கொள்கையளவில் முடிவு செய்யக்கூடியதைத் தடுக்கின்ற வகையிலே மத்திய சர்க்கார் இதை பொதுப் பட்டியலிலே கொண்டுவருவதை, தமிழ்நாடு சர்க்கார் எதிர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால், நமக்கு இருக்கின்ற அதிகாரத்தை, மத்திய சர்க்கார் பொதுப் பட்டியலிலே சேர்த்திருப்பதற்கு ஆட்சேபணை தெரிவிக்கவில்லை என்று சொன்னால், இந்த சர்க்காரின் மொழிக் கொள்கையைப் பொறுத்த மட்டில், கல்வியும் பொதுப்பட்டியலிலே சேர்க்கப்பட்டிருப்பதால், இந்தப் பிரச்சனையிலும் மாநில சர்க்கார்களுக்கிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கின்ற காரணத்தால் பிரச்சனைகள் எல்லாம் பின்னால் வரும். எனவே, மாநில சர்க்கார்களின் அதிகாரம் என்று வரும்போது, ஏற்கனவே மாநில சர்க்கார்களுக்கு, அவர்களின் பொறுப்பிலே இருக்கக்கூடிய பொறுப்புகளை கன்கரன்ட் லிஸ்டிலே, பொதுப்பட்டியலிலே சேர்க்கக்கூடாது என்று அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், பாராளுமன்றத்திலே இந்த மசோதா வரும்போது, இதர அரசியல் கட்சிகளோடு சேர்ந்து எதிர்ப்பதன் மூலம் மாநில சர்க்கார்களின் அதிகாரத்தைப் பாதுகாக்கக்கூடிய வகையிலே அமையும் என்பதைச் சொல்லி, வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட இந்தத் தீர்மானத்தை மார்க்கிஸ் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆதரிக்கிறது என்று கூறி அமருகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற அரசினர் தீர்மானத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாமைக்கு வருந்துகிறேன். அடிப்படையில், இந்த அரசாங்கத்திற்கு இப்போது ஏதாவது இதற்கு தேவை ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்பதுகூட எனக்கு வியப்பாக உள்ளது. காரணம், இந்தத் தீர்மானத்தில் கூறியிருப்பது, அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை திருத்த இந்திய அரசு வணிக அமைச்சகம் கோரியுள்ளது என்று இப்பேரவைக்குத் தெரிய வருகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் இப்படி இந்தப் பேரவைக்குத் தெரிய வருகிறது என்று சொல்வது, எனக்குச் சரியாகத் தோன்றவில்லை.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1979 ஏப்ரல் 30]

என்னைப் போன்றவர்களுக்கு நிச்சயமாக இதுவரை இது போன்ற தகவல் வரவில்லை. அப்படியே தகவல் வந்தாலும் கூட அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்காகத் தேவைப்படுகிறபோது மாநிலங்களோடு மத்திய அரசு கலந்தாலோசித்துத்தான் சாதாரணமாகச் செய்து வருகிறார்கள். இதுவரை அதற்கான ப்ரொபோசல்ஸ் கூட, அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான எந்த நடவடிக்கையும் மத்திய அரசு எடுத்துவிட்டது என்று கூறியிருந்தால் கூட ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும். ஆனால் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்காக எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறது என்ற தகவல் இந்தப் பேரவைக்கு வந்திருக்கிறது என்ற கூறும்போது, நிச்சயமாக இது இல்லாத காரியத்தைச் சிற்பனை செய்துகொண்டு இப்படி ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பது தேவையற்றது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மாநில அரசுக்கு நிச்சயமாக உரிய அதிகாரம் இருக்கவேண்டுமென்பதில் எள்ளளவும் எனக்குக் கருத்து வேறு பாடு இல்லை. இந்த தேசத்தில் இருக்கிற பல்வேறு மாநில அரசுகள் அதிலே ஒருமித்த கருத்து உள்ளவையாக இருக்கின்றன. மத்திய அரசும் அதற்கு இசைந்துள்ளது. வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிற பொருள்கள் மீது மாநில அரசுகளுக்கு இருக்கிற வரி விதிக்கும் அதிகாரத்தை மத்திய அரசு எடுத்துக் கொள்வதற்கு அரசியலமைப்புச் சட்டத் திருத்தம் செய்யப் போவதாக இந்த அரசு கேள்விப்படுவதாகக் கூறப் படுகிறது. வெளி நாடுகளுக்குப் பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்யும் பொறுப்பு, அதிகாரம் மத்திய அரசிடத்தில் இருக்கிறது என்பதை நிச்சயமாக இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று நம்புகிறேன். ஏற்றுமதியின் மூலம் பல தொழில்கள் அபிவிருத்தி அடையும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. வேலைவாய்ப்பு பெருக வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்நியச் செலாவணி இந்த தேசத்திற்கு எந்த அளவு தேவைப்படுகிறது என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். அதற்காக இந்த தேசத்திலிருந்து பல பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்யவேண்டிய அத்தியாவசியம் இருக்கிறது என்பதை இந்த அரசு நன்றாக அறியும். ஏற்றுமதியைப் பாதிக்கின்ற அளவுக்கு மாநில அரசுகளின் நடவடிக்கைகள் இருக்க முடியாது. அப்படி இருந்தால் அது இந்த தேசத்தின் பொருளாதாரத்தை எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கும் என்பதை நிச்சயமாக இந்த அரசு உணர்ந்தாக வேண்டும். பல்வேறு மாநிலங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு விதமாகச் செயல்படுகிறபோது அது ஏற்றுமதியைப் பாதிக்கும் என்று ஒருவேளை மத்திய அரசு கருதக்கூடும்.

ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிற பொருள்களுக்கு நமது அரசு விற்பனை வரியைச் சுமத்துவதால் எந்த அளவுக்கு ஏற்றுமதி பாதிக்கப்படுகிறது. தொழில் வாய்ப்பு கெடுகிறது என்பதை

1979 ஏப்ரல் 30] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

இந்த அரசு நன்றாக உணர்ந்திருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்புதான் இந்த அரசு ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்து தீப்பெட்டிக்கு விற்பனை வரியை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். கையால் செய்யப்படுகிற தீப்பெட்டிக்கு விற்பனை வரி, இயந்திரத்தினால் செய்யப்படுகிற தீப்பெட்டிக்கு விற்பனை வரி இல்லை. கையால் செய்யப்படும் தீப்பெட்டிகள் மற்ற மாநிலங்களுக்குப் போகின்றன, வெளி நாடுகளுக்குக் கூட ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. கையால் செய்யப் பட்டிருக்கிற தீப்பெட்டிக்கு கூட விற்பனை வரி போடப் பட்டிருப்பதால் அந்தத் தொழில் எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். இதனால் ஏற்படும் விளைவுகளை எண்ணிப் பார்த்தீர்களா? இந்த மாநிலத்தில் அந்தத் தொழில் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படும்.

(முற்பகல் 11-10)

நீங்கள் ஒருவேளை இரண்டு கோடி ரூபாய்க்காக இந்த வரியைக் கொண்டு வந்து அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறீர்கள், என்றாலும் அதனால் விளையக்கூடிய தீமைகள் என்னவென்றால் இந்தத் தொழில் பாதிக்கப்படுவது மட்டுமல்ல. லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட இருக்கிறார்கள். மட்டுமல்லாமல் ஏழைகள் உபயோகப்படுத்துகின்ற இந்தத் தீப்பெட்டியின் விலை உயரக்கூடிய அபாயமும் இருக்கிறது. அந்நியச் செலாவணி சம்பாதித்துக் கொடுக்கின்ற எந்தப் பொருளாக இருந்தாலும் நீங்கள் வரிப் போட்டால் அதன் காரணமாக வரியை உயர்த்திய காரணத்தினால் தேசத்தின் அந்நியச் செலாவணி வருமானமும் குறைகிறது. மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று சொல்லி நீங்கள் அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் அந்த அதிகாரங்களை நீங்கள் முறைகேடாகப் பயன்படுத்தினால் அதனால் மாநிலத்திற்கு மட்டுமல்ல இந்த நாட்டிற்கே விரும்பத் தகாத விளைவுகளை ஏற்படுத்தும். மாநிலங்களுக்கு இருக்கின்ற அதிகாரங்கள் குறைக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் விரும்பவில்லை. மத்திய அரசாங்கமும் விரும்பவில்லை. ஆனால் இந்த தேசத்தின் நலனைக் கருதிப் பல்வேறு மாநிலங்கள் எல்லாம் ஒழுமித்த கருத்தோடு செயல்படுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தினால் இதை மத்திய அரசாங்கமே சரியாகச் செயல்படுத்த வாய்ப்பு ஏற்படுத்துகிற வகையிலே அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவார்களானால் நிச்சயமாக அது மாநிலத்திற்கு மட்டுமல்ல, தேசத்திற்கே நல்லதாக இருக்கும். ஆகவே இப்படிப்பட்ட தீர்மானம் இங்கே கொண்டுவரப்படுவது தேவையில்லை. நம்முடைய வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு ஆலோசித்துக் கொண்டுவரவில்லை, இந்தத் தீர்மானத்தினால் நமக்கு நன்மையில்லை என்று கூறி இதைப் பின்வாங்கிக் கொண்டால் மாநிலத்திற்கு நல்லதாக இருக்கும் என்று கூறி இந்தத் தீர்மானத்தை நான் பலமாக எதிர்த்தேன்.

[1979 ஏப்ரல் 30]

திரு. சோ. அழகர்சாமி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே; வருவாய்த்துறை அமைச்சர் கொண்டுவந்திருக்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்று சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக மாநிலங்களுக்கு இருக்கின்ற அதிகாரங்கள் இன்னும் அதிகப்படுத்தப்பட வேண்டும், மத்தியில் குவிக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்பட வேண்டுமென்று நம்முடைய மாநிலம் மட்டுமல்ல பல்வேறு மாநிலங்கள் அதற்காகப் போராட்டம் என்று கூடச் சொல்லலாம் அப்படிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்ற நோத்திலே இருக்கின்ற அதிகாரங்களை எடுக்கிற முறையில் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்ற பொருட்களுக்கு விற்பனைவரி விதிக்கின்ற அதிகாரத்தை மாநில அரசு விதிக்கக் கூடாது என்ற முறையிலே அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவது கண்டிக்கக்கூடிய செயலாகும். திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள். இது ஏற்றுமதியைப் பாதிக்கும். விற்பனை வரியைப் போடுவதால் விலை ஏறும் என்று சொன்னார்கள். மாநிலத்திலே உற்பத்தியாகிற பொருள்கள் ஏற்றுமதியானால் நல்லதுதான் உற்பத்தி பெருகும். ஆகவே அந்த அதிகாரம் மாநில சர்க்காருக்கு இருக்கவேண்டும் என்பதிலே எந்தவிதமான தடங்கலும் இருக்கக்கூடாது. திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்னது சரியானதல்ல. என்னமோ மறுபடியும் அவர் அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். ஸ்தலஸ்தாபனங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று இன்றைக்கு நாம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். நாம் கொடுக்க மறுத்து வருகிறோம். ஒவ்வொருவரும் அரசாட்சியில் இருக்கின்றபோது ஸ்தலஸ்தாபனங்களுக்கு அதிகமான அதிகாரங்களைக் கொடுக்காமல் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், பஞ்சாயத்துக்கள், முனிசிபாலிட்டிகள் இவைகளிடமிருந்து அதிகாரங்களை நாம் எடுத்துக்கொள்ள முயற்சிக்கிறோம். அதே மாதிரி இங்கே உள்ள அதிகாரங்களை மத்திய அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். அதிகாரங்கள் ஆங்காங்கே பரவலாக இருந்தால்தான் சரியாக இருக்கும். மத்திய சர்க்காரே இந்த அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொள்கின்ற வகையிலே அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதைக் கைவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக வரவேற்று முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாநிலத்திருந்து ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய பொருட்களுக்கு விதிக்கக்கூடிய விற்பனை வரியை இனி இந்த மாநில அரசு வசூலிக்கக்கூடாது என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் மத்திய அரசு அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக இன்றைக்கு இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் திருத்தங்களைக் கொண்டு வர முயற்சித்துக் கொண்டு வருகிறது. ஒரு சட்டமானது வெளியே வராத நேரத்திலே எப்படி முயற்சிக்கிறது என்று கூறலாம் என்று

1979 ஏப்ரல் 30] [திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் கேட்டார்கள். இன்றைக்கு நம்முடைய தென்னகத்தில் தமிழ் மக்கள் மீது இந்தி திணிக்கப்படும் என்ற அச்சம் இருப்பதன் காரணமாக இந்த அவையில் இந்தி எதிர்ப்புத் தீர்மானம் நிறைவேற்ற ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் அறிவார்கள்.

ஆகவே, இன்றைக்கு நாட்டிலே ஒரு நிலைமை உருவாகிக் கொண்டு வருகிறது என்றால் அந்த நிலைமையின் அடிப்படையிலே மாநில அரசின் வருவாய் எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கும் என்ற அச்சத்தின் காரணமாக இந்த விற்பனை வரி மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே இது இந்த மாநில வளர்ச்சியின் மீது அக்கறை கொண்ட மசோதாவாக இருப்பதால் இது வரவேற்கக்கூடிய ஒன்று என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தியாவில் விளையக்கூடிய விளைபொருட்களின் விலையைக் கூட நிர்ணயிக்கின்ற உரிமை மாநில அரசுக்குக் கிடையாது. அதைக்கூட மத்திய அரசு குவித்துக்கொண்டிருக்கிறது. செல்வம் ஒரேயிடத்தில் குவிந்துவிடக் கூடாது. பரவலாக விநியோகிக்கப்பட வேண்டும். அதன் மூலம் சமுதாய அமைப்பை சமதர்ம சமுதாய அமைப்பாக உருவாக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். ஆனால் எல்லா அதிகாரங்களையும் மத்திய அரசு தானே குவித்துக்கொண்டு, மாநில அரசுகளின் அதிகாரத்தைப் பறித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதன்மூலம், மாநில அரசு மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கையை வலியுறுத்துக்கூடிய நிலைமை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. மத்திய அரசின் இம்மாதிரிப் போக்குகளின் விளைவாக நமது இந்திய ஒருமைப்பாட்டின் ஆணி வேறே தகர்க்கப்படக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகிவிடுமோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன்.

விலைவாசிகளை நிர்ணயம் செய்யும் உரிமை கிடையாது. தமிழகத்தில் விளைகின்ற பொருட்களுக்கு—நெல், கரும்பு போன்ற இவைகளுக்கான விலைகளை நிர்ணயம் செய்யும் அதிகாரம் மாநில அரசுக்குக் கிடையாது. எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசுதான் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இந்தியாவில் ஒவ்வொரு பொருளின் விளையும் தன்மையும் மாறி விடுகிறது. வடக்கே கோதுமை விளைகிறது, இங்கே நெல் விளைகிறது. இங்கே கரும்பு விளைகிறது. அங்கே பருப்பு விளைகிறது. ஆகவே, எந்தவொரு மாநிலத்தில் எந்தவொரு பொருள் விளைகிறதோ அந்த விளைச்சலுக்கான மூலதனச் செலவு அந்த மாநில அரசுக்கும், அந்த மாநில மக்களுக்கும் தான் தெரியும். ஆகவே, இம்மாதிரி மாநில அரசினுடைய எல்லா அதிகாரங்களிலேயும் மத்திய அரசு தலையிடுவதை நாங்கள் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம். ஆகவே, மாநில அரசுக்கு இன்னும் அதிக அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும். எனவே, இந்த விற்பனை வரி திருத்தச்

[திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

[1979 ஏப்ரல் 30]

சட்டத்தை மத்திய அரசு கொண்டு வரக்கூடிய முயற்சியைக் கைவிட வேண்டும். ஆகவே, இந்தத் திருத்த விற்பனை வரி மசோதாவை நாங்கள் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறோம்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்று மத்திய அரசாங்கத்திலே போடப்பட்டிருக்கும்—அதிலும் குறிப்பாக மாநில அரசுகளுக்கு எந்தவிதமான உரிமையும் கிடையாது, எல்லாம் நாமே என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு எல்லா அதிகாரங்களையும் பறித்துக் கொள்ளக்கூடிய அந்தச் சர்வாதிகார—அதே நேரத்திலே, சுயநலப் போக்கு மத்திய அரசுக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாமெல்லாம் இப்பொழுது மத்திய பாராளுமன்றத்திலே கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தின் மூலம் அறிகிறோம். ஏற்கனவே, இன்கம்டாக்ஸ் போன்றவைகளும், சென்ட்ரல் எக்ஸைஸ் டாக்ஸ் போன்றவைகளெல்லாம் மாநில அரசுகள் அதிகமாகத் தந்தாலும், அவைகளையெல்லாம் மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலைமையிலே, பெருவாரியான வருமானத்தை, வரிகளை மத்திய அரசாங்கமே எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் அந்த வரி, மாநில அரசாங்கத்திலிருந்து செலுத்தப்படும் அந்த வருமானம், மாநில அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று நாம் பலமுறை வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறோம். குறிப்பாக மதுவிலக்கை அமல்படுத்தும் மாநிலங்களுக்கு, 1977ஆம் ஆண்டிலிருந்து, எந்தெந்த மாநிலங்கள் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமல்படுத்துகின்றனவோ அந்தந்த மாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசாங்கம் ஒரு தொகையைத் தரக்கூடும், தர வேண்டுமென்ற ஒரு முடிவை மத்திய அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிறது.

ஆனால், தமிழக அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் 1977ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னாலே மது விலக்குத் திட்டத்தைத் தமிழ்நாட்டிலே அமல் படுத்தியதில் காரணமாக, தமிழ்நாட்டிற்கு அந்த உதிவித்தொகையை மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லும் அளவிற்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் நிலைமைகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதே நேரத்திலே, மாநிலங்கள் தங்களுக்கு வரும் வருமானத்தை வைத்துக் கொண்டுதான் அந்த மாநிலத்திற்குத் தேவையானவைகளைப் பூர்த்தி செய்கின்ற நிலைமைகளில் இருப்பதால், கொஞ்ச நஞ்சும் வரும் வருமானத்தையும், மத்திய அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற மனப்போக்கு நம்மோடு ஒத்துவராத மனப்போக்காக இருக்கிறது. ஆகவே, தமிழக அரசு கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானம்—இதை மத்திய அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொள்ளாது—மாநில அரசாங்கமே அந்த வரி விதிப்புகளைப் போடுவது, அதற்கான அதிகாரத்தை நாம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற தமிழக அரசு கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தை நான் சார்ந்திருக்கின்ற உழைப்பாளர் முன்னேற்றக் கட்சியின் சார்பாக வரவேற்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 30] [திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

(முற்பகல் 11-20)

அதே நேரத்திலே, இந்த அரசானது ஒன்று செய்ய வேண்டும். விட்டுக் கொடுக்கின்ற மனப்பான்மையோடு செல்லாது, போராடி வருகின்ற மனப்பான்மையோடு மத்திய அரசாங்கம் தமிழகத் திற்குத் தேவையானவைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று, கட்டாயப்படுத்துகின்ற நிலைமையிலே, தமிழக அரசாங்கம் போராடிப் பெற வேண்டும். நமக்குக் கிடைக்க வேண்டியவைகள் அத்தனையையும் மத்திய அரசாங்கம் பறித்துச் செல்கிறது. அதைத் தடுத்து நிறுத்தும் வகையிலே தமிழக அரசாங்கம் தன்னுடைய உரிமைக் குரலை எழுப்பவேண்டுமென்று கேட்டு, இதனை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களால் முன்மொழியப் பெற்றுள்ள இந்தத் தீர்மானம் மிக முக்கியமான தீர்மானம் என்பதை நாம் ஒத்துக்கொண்டாக வேண்டும். இந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படை, ஏதோ. யாரோ, யாரையோ எதிர்க்க வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. இல்லாத ஒன்றைச் சட்டிக்காட்ட வேண்டுமென்பதற்காகவோ அல்ல. அதற்குப் பதிலாக வர இருக்கின்ற ஆபத்தை நாம் இங்கே தடுத்தாக வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற தீர்மானம் என்பதை இந்த நேரத்திலே நாம் நினைவுகூர்ந்து பார்க்கவேண்டும். இங்கே ஒன்று சொல்லப்பட்டது. மத்திய அரசாங்கத்தால் எந்த இறுதியான முடிவும் மாநில அரசாங்கங்களுக்கு தெரிவிக்கப்படாத நிலையில் வருகிறது என்ற எண்ணத்திலே நாம் இதைக் கொண்டு வரலாமா என்ற கேள்வி இங்கே எழுப்பப்பட்டது. வருமுன் காப்பதுதான் அறிவுடைமை என்ற முறையில் இது உரிய நேரத்திலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. வருமுன்தான் செய்யவேண்டும், பிறகு செய்யக்கூடாது என்று சொல்வது எவ்வளவு அறிவுடைமையோ, அந்த அளவு அறிவுடைமையாக இத் தீர்மானத்தை முன்னரே கொண்டு வந்துள்ளார்கள். வியாதி பரவுகிறது என்று சொன்னால், தடுப்பு ஊசி போட்டாக வேண்டும். இல்லாதவர்களுக்கு எல்லாம் ஏன் தடுப்பு ஊசி என்று கேட்டால் எப்படியிருக்குமோ, அதுபோல், வராத ஒன்றைப் பற்றி அல்லது வர இருக்கிறது என்று கருதப்படுகிற ஒன்றைப் பற்றி, வருவதற்கு முன் ஏன் நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கிறீர்கள் என்று சொல்வது அதற்கு ஒப்பாகும். எனவே, மத்திய அரசாங்கம் இன்றைக்குக் கொண்டு வர இருக்கிற ஒரு அராஜக சட்டத்தை எல்லா மாநில அரசாங்கங்களும் சேர்ந்து தடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு, எம். ஏ. லத்தீப்]

[1979 ஏப்ரல் 30]

மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்களை இன்னொன்றையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதோடு, இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது சட்ட மன்றத்தின் முழு ஆதரவைப் பெற்று, அந்த உண்மையை எல்லா மாநில அரசாங்கங்களுக்கும் தெரிவித்து—வருவாய்த் துறை அல்லது வணிகவரித்துறை அமைச்சர்கள் அனைவருக்கும் தெரியப்படுத்தி, ஒரு பொதுவான கருத்தை உருவாக்க நீங்கள் முயற்சி செய்யவேண்டும்.

அது மட்டுமல்லாமல், தமிழகத்திலே இருந்து சென்றிருக்கிற பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அதைப் பற்றி அக்கறை இல்லை. யார் தமிழகத்தின் அல்லது மாநிலங்களின் நன்மைகளிலே அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்களோ, அவர்கள் அனைவருக்கும் சட்டப் பேரவையிலே நிறைவேற்றும் இந்தத் தீர்மானத்தை அனுப்பி, முறையாக பாராளுமன்றத்தில், இந்தத் தீர்மானத்திற்குப் பிறகும், மத்திய அரசாங்கத்தால், அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலே உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவார்களானால், அதை மிகப் பலத்தோடு எதிர்ப்பதற்கு எல்லா கட்சிகளுடைய ஆதரவையும் மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்கள் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே சொல்லப்பட்ட கருத்து, இதனால் ஏற்றுமதி அதிகமாகும் என்பது. வணிக வரியை மாநில அரசாங்கங்கள் போடுவதால்தான் வணிக வரிகள் குறைகின்றன என்ற வாதம் ஏற்படையது அல்ல. ஏனெனில், பல்வேறு வகைகளில் மத்திய அரசாங்கம் இன்றைக்கு வரியைப் போடுகிறார்கள். எக்ஸ்போர்ட் ட்யூட்டி, எக்ஸைஸ் ட்யூட்டி என்று போடுகிறார்கள். இன்னும் பலவிதமாக அவர்கள் இன்றைக்கு, இந்த ஏற்றுமதி மீதும், மற்ற துறைகளிலும் அவர்கள் வரி வசூல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மட்டும் வசூல் செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் மாநில அரசு சிறு பகுதியை வசூல் செய்யக்கூடாது என்று சொல்வது முரட்டுத்தனமான வாதமாகும். அதை நிச்சயமாக நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்பதை யார் பொறுப்பிலே இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு உணர்த்தி யாகவேண்டும். மேலும், இதனால் ஏற்றுமதி அதிகமாகும், மத்திய அரசு போடுகிற வரிகளால் ஏற்றுமதி அதிகரிக்கிறது என்று வைத்துக்கொண்டால், ஏற்றுமதி அதிகரிப்பதால், உற்பத்தி அதிகரிக்கிறது, அதனால் வேலை வாய்ப்புகள் அதிகமாகும் என்று வைத்துக்கொண்டாலும், நாட்டுமக்களுடைய ஒட்டுமொத்தமான வருமானம் அதிகரிக்கும்போது, அந்த வருமானத்திலே மக்களுடைய நன்மையைக் காக்கும் அரசாங்கம் ஒரு பகுதியைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி பெற்றுக்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1979 ஏப்ரல் 30]

கொள்வதுதான் நாட்டிலே இருக்கும் நிர்வாகத்திற்கு அடிப்படை யானது. அப்படி இல்லாமல், எந்தப் பகுதியும் பெறக்கூடாது என்று சொன்னால் மாநில அரசாங்கம் எப்படி நடைபெறும் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அவர்களுடைய நோக்கமெல்லாம் எல்லா வரிகளையும் அவர்களே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் அந்த வரிகளையெல்லாம் வசூல் செய்து கொண்டு, இந்த மாநில அரசாங்கங்கள் எல்லாம் எங்களுக்கு பிச்சை போடுங்கள், பிச்சை போடுங்கள் என்று பிட்சா பாத்திரம் ஏந்திக் கொண்டு அவர்களிடத்திலே நிற்க வேண்டும், அந்த முறையிலேதான், அந்த நோக்கத்தோடுதான் அவர்கள் மாநில அரசின் வரி அதிகாரங்களை பிடுங்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது. எந்தக் கட்சி மத்திய அரசாங்கத்திலே ஆட்சிக்கு வந்தாலும் இப்படிப்பட்ட நிலைமைதான் நீடித்துக் கொண்டேயிருக்கும் என்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டால், நிச்சயமாக அது நம்முடைய செம்மையர் முறைக்கு, உரிமைக்கும் புறம்பானது என்று சொல்வேன். அரசியலமைப்பு சட்டத்தின்படி மாநில அரசுகளுக்கு இருக்கும் உரிமையை பறிப்பது என்று சொன்னால் அதற்காக அரசியலமைப்பு சட்டத்தையே திருத்தியமைப்பதாக சொன்னால், மாநில அரசுகளின் அதிகாரங்களை பலாத்காரமாக பிடுங்கிக் கொள்ள மத்திய அரசு நினைக்கிறதோ என்று சிந்திக்க தோன்றுகிறது. சட்டத்திற்குட்பட்டு, மாநில அரசுகள் வரி விதித்துதான் தங்களுடைய நிர்வாகத்திற்காக செலவழிக்கக்கூடிய நிலைமையிலே, அதிலிருந்து தான் மக்களுக்கு நன்மைகளை செய்ய வேண்டிய நேரத்திலே அந்த வருமானத்தை தடுக்கக்கூடிய தன்மையிலே மத்திய அரசு சட்டம் கொண்டு வருவார்களேயானால் அவர்களுடைய நோக்கம் நமக்கு நன்றாக புரிகிறது. இருந்தாலும் இந்த விற்பனை வரி இருக்கிறதே, அதுதான் மாநில அரசுகளுக்கு மிக முக்கியமான வருமானம். ஏறத்தாழ பல ஆயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய் ஏற்றும்படி ஆகிறது. அப்படி ஏற்றும்படி ஏற்றும்படி செய்யக்கூடிய பொருள்களுக்கு வரி விதிக்கக்கூடாது என்று சொன்னால், மாநில அரசுகள் எப்படி செயல்பட முடியும்? அது தெரிந்தும் மத்திய அரசாங்கத்தின் வணிகத் துறை அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு காரணம், மாநில அரசாங்கங்களை மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய வாயிற்படியிலே நின்றுக் கொண்டு பிச்சை கேட்கக்கூடிய நிலைமையிலே கொண்டு வருவதற்கு . . .

திரு. ர. ஜெபமணி : சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், அடிக்கடி மாநில அரசு பிச்சை கேட்கிறது பிச்சை கேட்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அது அப்படியே வருமேயானால் அந்த வார்த்தை நல்லதல்ல. உரிமையை

[திரு. ர. ஜெபமணி]

[1979 ஏப்ரல் 30]

பெறுவதும் வேண்டியதை கேட்பதும் பிச்சை இல்லை. அந்த எண்ணம் வந்துவிடக்கூடாது. பிச்சைக்காரர்கள் மாதிரி பிச்சை கேட்க வேண்டும் என்று சொன்ன வார்த்தைகளை நீக்கிவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்

திரு. மு. அம்பிகாபதி : தலைவர் அவர்களே, பிச்சை என்ற வார்த்தை தவறானது அல்ல. அவ்வையாரே பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே—என்று எழுதி வைத்திருக்கிறார்—அதனால் அது ஒன்றும் குற்றமான வார்த்தையாக இருக்காது என்பது என்னுடைய கருத்து.

திரு. ர. ஜெபமணி : தலைவர் அவர்களே, அப்படியானால் இது வரையிலும் நாம் மத்திய அரசாங்கத்திடம் பிச்சைதான் கேட்டிருக்கிறோம் என்று ஆகிவிடும். அந்த வார்த்தை அவ்வளவு நல்லதல்ல. அது அசிங்கமாக, நம்மையெல்லாம் கேவலப்படுத்துவதாக இருக்கிறது. ஏனென்றால், மத்திய அரசாங்கம் என்றால் என்னவென்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? மாநில அரசாங்கங்கள் சேர்ந்ததுதான் பாராளுமன்றம், இந்த மாநில மெம்பர்கள் மட்டும் இல்லை, அனைத்து இந்தியாவிலும் உள்ள மாநிலங்களில் இருந்து வந்த பிரதிநிதிகள்தான் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இதிலே ஒன்றும் இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைய்தான் சொல்கிறார்கள். பிச்சை என்பது அப்படி ஒன்றும் அன்பார்வையுமென்பதில் வார்த்தை அல்ல. அதனால் அதை நீக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசாங்கம் என்றால் என்னவென்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கேட்டார். மத்திய அரசாங்கம் என்றால் மத்திய அரசாங்கம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நான் கேட்கிறேன், மாநில அரசாங்கம் என்றால் என்னவென்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? ..

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு ஜெபமணி அவர்கள் மத்திய அரசாங்கம் என்றால் என்னவென்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கேட்டது, மத்திய அரசாங்கத்தில் மாநில அரசுகளின் பிரதிநிதிகள்தான் பாராளுமன்றத்தில் இருக்கிறார்கள், மத்திய அரசு என்பது மாநிலங்கள் அடங்கியதுதான் மத்திய அரசு என்பது பொருள்படும் என்ற விதத்தில்தான் அதைச் சொல்லியிருக்கிறார்; தவறாக பொருள்படும்படி ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

1979 ஏப்ரல் 30]

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசாங்கம் என்றால் என்ன நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னதற்கு நானும் மத்திய அரசாங்கம் என்றால் மத்திய அரசாங்கம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், மாநில அரசாங்கம் என்றால் என்ன நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கேட்டேன். மாநில அரசாங்கம் என்பது யாருடைய தயவினாலும் உருவாக்கப்பட்டது அல்ல."

"Both emanate from the Constitutional powers.

Both emanate from the Constitution of India.

Both have separate powers. Nobody can interfere in each other's affairs.

இதனால் மாநில அரசாங்கம் என்று சொன்னால் மாநில அரசாங்கத்தினுடைய அதிகாரங்கள் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாநில அரசுகளுக்கு தனியாக அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன.

(முற்பகல் 11-30.)

அதைப்போல மத்திய அரசினுடைய அதிகாரங்கள் எல்லாம் அரசமைப்புச் சட்டத்தில் வரையறை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எங்களுடைய அதிகாரம் எங்களுக்கு; அவர்களுடைய அதிகாரம் அவர்களுக்கு. எங்களுடைய அதிகாரங்களில் அவர்கள் தலையிட வேண்டாம் என்பது எங்கள் வேண்டுகோள். அதைத்தான் நான் சொல்லுகிறேனே அல்லாமல் வேறல்ல. தயவுசெய்து இதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

மாநிலத்தில் இருக்கிறவர்கள்தான் மத்தியிலும் இருக்கிறார்கள் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் இந்தியாவைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் தமிழ்நாட்டிலும் இருக்கிறார்கள்; இங்கே ஆட்சி செய்கிறார்கள் என்ற உணர்வு அவர்களுக்கு வர வேண்டும். அங்கே இந்த உணர்வு வந்தால்தான் இங்கேயும் அந்த உணர்வு வரும். இந்த உணர்வு எல்லோருக்கும் வர வேண்டும்.

கையில் ஊனம் வந்துவிட்டால் கைக்கு சிகிச்சை செய்கிறோம். அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறவர் காலிலே ஏன் சிகிச்சை செய்யவில்லை; காலும் உடலிலே ஒரு உறுப்புதானே என்று கேட்டால், அதற்கு என்ன அர்த்தம்? காலிலே ஊனம் ஏற்பட்டால் காலுக்கு சிகிச்சை செய்யலாம். கையிலே ஊனம் என்றால் கைக்குத்தான் சிகிச்சை அளிக்க வேண்டும். அப்போது காலுக்கு ஏன் செய்யவில்லை என்று கேட்டால் என்ன அர்த்தம்? காலும் உடலிலே இருக்கிற ஒரு உறுப்புதான்; கையும் உடலிலே இருக்கிற ஒரு உறுப்புத்தான். எங்கே வியாதியோ அங்கே தான் சிகிச்சை செய்ய வேண்டும். ஊனம் இருக்கின்ற இடத்தில்

1979 ஏப்ரல் 30] [திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

சிகிச்சை செய்து குணப்படுத்தினால்தான் உடல் நலம் நன்றாக இருக்கும். ஆகவே, ஊனமுற்ற உறுப்புகளைப்பற்றிப் பேசும் போது உடலைப்பற்றி பேசு என்றால் என்ன அர்த்தம் என்பதை புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

தலைவர் சங்கரய்யா அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். கல்வியைப் பொதுப்பட்டியலில் சேர்த்தார்கள்; இப்போது பசுவதை தடையை பொதுப்பட்டியலில் சேர்க்கப்பார்க்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி என்னுடைய கருத்தைச் சொல்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அதுபற்றி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர இருக்கிறார்கள். அப்போது விரிவாக என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வேன். இப்படி திட்டமிட்டு ஒவ்வொன்றாகச் செய்யும்போது, இதைவிட திட்டமிட்ட 'ஹிபோகிரனி' நாட்டிலே வேறு இருக்க முடியாது. அந்த வகையிலே ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவருவது திட்டமிட்டு அவர்கள் நம்மை ஏமாற்ற வேண்டுமென்று கொண்டுவருகிறார்கள்; அதிகாரத்தை பொதுப்பட்டியலிலே சேர்க்கிறார்கள் என்று அர்த்தம். பசுவதை தடைச்சட்டத்தைப்பற்றி, அமைச்சரவர்கள் சட்ட முன்வடிவை முன்மொழியும்போது விரிவாக நான் பேச இருக்கிறேன்.

இந்தத் தீர்மானத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களை பாராட்டிப் பேச எல்லோரும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லி, இது ஒரு அரசுக்குத் தருகிற ஆதரவு அல்ல; நம்முடைய மாநிலத்திற்குத் தருகிற ஆதரவு; நம்முடைய மாநில சுயாட்சிக்குத் தருகிற ஆதரவு என்று சொல்லி, இதை முழுக்க, முழுக்க மனதார ஆதரிக்கிறேன் என்று சொல்லி, அத்தனை பேர்களும் இதை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அரசின் சார்பிலும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சார்பிலும் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை அருமை சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் பாராட்டி இருக்கிறார்கள்; வரவேற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பாராட்டுகிறபோதும், வரவேற்கிறபோதும் அதை எப்படி பாராட்டுவது, எப்படி வரவேற்பது என்று தெரியாமல் வார்த்தை இல்லையே; இன்னும் அதிகமாக வார்த்தைகள் வேண்டுமே என்று அவர்கள் சொல்கிறபோது அவர்களுக்கு இருக்கிற சங்கடங்களை உணர்ந்தேன். அந்த அளவுக்கு மிக ஆழமாக வரவேற்றிருக்கிறார்கள். அப்படி ஆழமாக வரவேற்கிறபோது, எனக்குக்கூட முதலிலே இருந்த தெம்பைவிட அதிகமாக இருக்கிறது; இந்த அரசுக்கும் இருக்கிறது.

1979 ஏப்ரல் 30] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொல்கிறபோது, அதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று எண்ணுகிறபோது, நான் அரசின் சார்பிலே பதில் சொல்கிறபோது, கொஞ்சம் அவர்களைப் பார்த்துச் சொல்கிறபோது ரொம்ப கண்ணியத் தோடு சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுடைய கருத்தை அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், மற்றவர்கள் அதை வன்மையாகக் கண்டித்திருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் சொல்லுகிறபோது நாடு ஒன்றாக இருக்க வேண்டுமானால் இப்படிப்பட்ட சட்டம் வரக்கூடாது என்ற தொனிப்பட எல்லோருமே பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படி பேசியதை எல்லோரும் பாராட்டுகிறார்கள்.

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசியவற்றிற்கு நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது ஏன் கொண்டு வர வேண்டும்; நன்றாக யோசித்துக் கொண்டு வர வேண்டாமா என்று சொன்னதற்குக் கூட பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பதில் சொன்னவர்களுக்கு இருக்கிற கவலை எல்லாம் 'வெள்ளம் வருமுன் அணை போட வேண்டும்' என்பதுதான். அந்த முறையிலே அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த சட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, நம்முடைய மாண்புமிகு சங்கரர்யா அவர்கள் சொல்லும்போது கல்வியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கல்வி, முதலிலே மாநிலத்தினுடைய அட்டவணையில் இருந்தது. பின்னால் அது பொதுப்பட்டியலுக்குச் சென்றது; உங்கள் அனைவருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அதைப் பற்றிச் சொல்லுகிறபோது, மாநிலத்தினுடைய முதலமைச்சர் சார்பில் நாங்கள் நாடாளுமன்றத்திலே இருக்கிறபோது, இன்றைக்கு இருக்கிற இந்திய பேரரசின் பிரதமரிடம் நாங்கள் எல்லாம் வாதாடும்போது அவர் சொன்னார்: எங்களை எல்லாம் பார்க்கிறபோது இவர்கள் எல்லாம் பிரிவ்னைவாதிகள் ஆச்சே என்று சொன்னார். ஆகையால், உள்ளே எப்படிப்பட்ட கருத்துக்களை வைத்திருப்பார்களோ இன்றைக்கு, தெரியாது. முதலிலே கல்வி மாநிலத்தின் அட்டவணையில் இருந்தது.

கல்வி, மாநிலப் பட்டியலில் இருந்ததை எடுத்துக்கொண்டு விட்டார்களே மத்திய அரசினர் என்றும், அதை விட்டுக் கொடுக்கக்கூடாது, விட்டுக்கொடுக்கவேண்டாம் என்றும் சொன்னார்கள். ஆனாலும், இன்றைக்கு கல்வி மாநிலங்களினுடைய அட்டவணைக்கு வராமல் பொது அட்டவணையிலே இருக்கின்றது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்.

(பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

இன்றைக்குப் பேசுகின்றபோது இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால்தான் ஏற்றுமதி அதிகமாகும் என்றும் இங்கே புதியதாக பொருள் ஏற்றுமதியாகும் என்றும் அன்னியச் செலாவணிகிடைக்கும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால், முதலிலேயே அவர்

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

[1979 ஏப்ரல் 30]

களிடத்திலே ஒரு சட்டப்படியான ஆயுதம் இருக்கின்றது. எந்தப் பொருளையும் விலை ஏறுகின்றபோது அதை எப்படி கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று பார்த்து கட்டுப்படுத்துவதற்குரிய அதிகாரம் அதாவது லீகல் வெப்பன் அவர்களிடத்திலே இருக்கின்றது. ஆனால், இன்றைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருப்பது நியூ ரெப்பன். புதிய ஆயுதம். இந்த சட்டப்படியான புதிய ஆயுதத்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள். முதலிலே இருக்கின்ற சட்டப்படியான ஆயுதத்தை எப்படி வேண்டுமானாலும் பயன்படுத்த முடியும். ஆனால், மேலும் மேலும் புதிய புதிய ஆயுதங்களைச், சட்டப்படியான ஆயுதங்களைக் கொண்டு வருகிறார்களே, இதை இப்படியே விட்டுவிட்டால் தொடர்ந்து இப்படி பல ஆயுதங்கள் சட்டப்படியான ஆயுதங்கள் வந்துண்டும் என்பது ஒன்று. அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரையில் பொருளாதார ரீதியிலே பார்க்கின்றபோது, அதாவது நிதித் துறையைப் பார்க்கின்றபோது எதற்கெடுத்தாலும் மத்தியப் பேரரசை பார்க்கவேண்டிய நிலை இருக்கின்றது என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். உங்களுக்கெல்லாம் தெரிந்திருக்கும், 1937 ப்ரவினஷியல் ஆக்ட் என்று ஒன்றிருக்கிறது. அந்த சட்டத்தின் கீழ் மாநில அரசுக்கு எவ்வளவு அதிகாரம் இருந்ததோ அதைவிட இன்றைக்கு குறைவாக இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வீர்கள். ஆனால், இன்றைக்கு இருக்கின்ற சட்டப்படி கூட அவர்களால் தடுக்க முடியும். ஆனால், இன்றைக்கு இந்தப் புதிய சட்டத்தைக் கொண்டுவருகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கின்றபோது-மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள். ஒருவரை அடிமைப்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்னால் முதலிலே அவரைப் பட்டினி போடவேண்டும்; பட்டினி போட்டு சங்கடப்படுத்துவேண்டும். அப்படி சங்கடப்படுத்தி விட்டால் ஒன்று அவன் சாகவேண்டும்; அல்லது அடிமையாகவேண்டும். இதுதான் நடைமுறை. ஆனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேசுகின்றபோது இந்த மாநிலத்தை அடிமைப்படுத்துவதற்கு ஒன்றன் பின் ஒன்றாக சட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறார்களோ என்று ஐயப்பட்டார்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மார்க்கப்பந்து அவர்கள் பேசுகின்ற போது உங்களுக்கு போராட வேண்டிய தன்மை வேண்டும், போராடுகின்ற குணம் வரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள்; விட்டுக் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், இன்றைக்கு இருக்கின்ற நியாயமான விஷயங்கள் பற்றிய உரிமைகளை என்றைக்குமே விட்டுக்கொடுக்காது இந்த அரசு. ஆனால், போராட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டால், உரிமை பறிக்கப்பட்டால் அதற்கும் இந்த அரசு என்றைக்கும் போராட தயாராக இருக்கும் என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சரின் சார்பாக நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கின்ற சட்டப்படி கூட மாநிலங்களிலிருந்து

1979 ஏப்ரல் 30] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

மற்ற மாநிலங்களுக்கு விற்கப்படுகின்ற பொருள்களுக்குக்கூட வரி போட முடியும். ஆனால் இன்னும் அதிகமான கட்டுப் பாட்டை ஏற்படுத்துகிறது இன்றைக்கு இருக்கின்ற சட்டம். லீகல் வெப்பன். அந்த சட்டப்படி எதையும் செய்வதற்கு அதிகாரம் இருக்கின்றபோது ஏன் இன்றைக்கு நியூ லீகல் வெப்பன் கொண்டுவருகிறார்கள் புதியதாக என்றுதான் நாம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். நான் உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் இன்றைக்கு இருக்கின்ற எல்லா மாநிலங் களையும் பார்க்கின்றபோது States are only administrative units of the Centre என்றுதான் இன்றைக்கு இருக்கிறதோ என்று நினைக்கக்கூடிய அளவுக்கு இன்றைக்கு எல்லா மரநிலங்களும் எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றன. இன்னும் வேறு மாதிரி சொல்ல வேண்டும் என்றால் States are only glorified Municipalities. என்பது போல் இருக்குமோ என்று பலர் எல்லாம் எண்ணு கின்ற அளவுக்கு இந்த ஸ்டேட்டிஸ்டைய அதிகாரம் இருக் கின்றது. அந்த அளவுக்கு இவைகளை எல்லாம் விடாமல் நமக்கு வேண்டிய அதிகாரங்களை மேலும் பெறுவோம், இருக் கின்ற அதிகாரத்தை விட மாட்டோம் என்று சொல்லி இதை எல்லா உறுப்பினர்களும் ஏகமனதாக வரவேற்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் வரவேற்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

(திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் இல்லை என்று கையசைத்தார்கள்) மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். நான் முதலிலேயே சொன்னேன், அண்ணா அவர்களைப் பார்த்துவிட்டு பேசுவதால் கடுமையாகப் பேச மாட்டேன் என்று சொன்னேன். ஆனால் மற்றவர்கள் பேசி இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். நான் சொல்ல விரும்புகிறேன், அரசியல் கட்சி என்பது மக்களுக்காகத்தான் இருக் கின்றது. நாட்டிலுள்ள மக்களுக்காக இருக்கின்றபோது மக்க ளுடைய நலனைப் பாதுகாக்கின்றபோது அதிநியாயம், நேர்மை என்றால் அதைச் சொல்வதற்கு என்னைக்குமே பயங்கக்கூடாது. ஆனால் கட்சிக்காகவோ அவர்களுக்கு உள்ளூரத் தெரியும், இன்றைக்கு வரியைப் போடக்கூடாது என்றும் இந்த அரசி னுடைய அதிகாரத்தை மத்தியப் பேரரசு எடுப்பது தவறு என்றும் தெரியும்.

[முற்பகல் 11-40]

ஆனால் இன்றைக்கு கட்சியின் சார்பாகதான் அவர்கள் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் நான் அவர் களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கட்சி என்பது எப்படி உருவாகியது என்றால் மக்களைப் பார்த்துதான். மக்களைப் பார்க்காமல் என்றால், கட்சித் தேவையில்லை. கட்சி எதற்கு? மக்களுக்காக இருக்கிறது. இன்றையத் தமிழக மக்களின் நலனை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். தமிழக மக்களின் நலனை கருதி இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

[1979 ஏப்ரல் 30]

சட்டம் வரவேண்டும் என்பது தமிழக மக்களின் என்னமாகும் ஆகையால் நாம் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். மக்கள் எதிர்க்க மாட்டார்கள், வேறு வழியில்லாமல் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அது அவருக்கேத் தெரியும். இன்றைக்கு தமிழக அரசு இந்தத் தீர்மானத்தைப் போட்டு அனுப்பினால், மற்ற மாநிலங்களில், அதுவும் ஜனதா கட்சி இருக்கும் மாநிலங்களில், இது பின்பற்றப்படும். நாடாளுமன்றத்திலே நான் இருந்திருக்கிறேன். எனக்குத் தெரியும். பல மாநிலங்களின் முதல் அமைச்சர்கள், மற்றும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும், அங்கே கடுமையாகப் பேசினார்கள், பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போதும் அந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தீர்மானம் மக்கள் நலனைக் கருதி, கட்சியின் நலனைக் கருதாது, — அரசியலுடைய நலனைக் கருதி, அரசு நலன் என்றால் மக்கள் நலன் — இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன் என்று நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன். அதுபோல் பகவதை தடை சம்பந்தமான பிரச்சனை மாநில சர்க்கார்கீழ் இருக்கக் கூடிய ஒரு பொறுப்பு. அதை நிறைவேற்றிச் செய்ய முடியும். அப்படி ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினால், மத்தியில் அவர்கள் இதை பொதுத் துறைக்குக்கொண்டு வருவதற்காக அரசியல் சட்டத்தை திருத்த இன்றைக்கு முயற்சி செய்துவருகிறார்கள், மாநில சர்க்கார் இது பற்றி என்ன கருத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது பற்றி மசோதா பின்னால் வருகிறது. அப்போது பேசிக்கொள்ளலாம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கட்சியின் கட்டுப்பாட்டுக்கு இணங்க சில கருத்துக்களையும், பொருள்களையும் சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்த அளவில் இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது கூறிய கருத்துக்கள் அனைத்தும் தமிழக மக்கள் நலனைக் கருதி சொன்னேனே ஒழிய, கட்சிக்காக அல்ல என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். அதற்கு உதாரணத்தையும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். சிறுதொழில்களை வதைக்கின்ற அளவிற்கு இந்த அரசு சேஸ்டாக்ஸ் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்று எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். ஆக, இந்தத் தீர்மானம் தமிழக மக்களைப் பொறுத்த வரையில் எந்த நன்மையும் விளைவிக்காது என்று வலியுறுத்தி இப்போதும் அந்தக் கருத்துக்களை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 30]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி : ஏற்றுமதி செய்யப்படக் கூடிய பொருள்களின்மீது மாநில அரசுகள் வாங்கும் வரி/விற்பனை வரி விதிப்பதை கடுமையாகக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்குடன், இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தினைத் திருத்த, இந்திய அரசின் வணிக அமைச்சகம் கோரியுள்ளதாக இந்தப் பேரவைக்குத் தெரியவருகிறது. மேற்கூறிய கோரிக்கைக்கு இணங்க அரசியலமைப்புச்சட்டம் திருத்தம் செய்யப்பட்டால் மாநில அரசின் வருவாய் அளவும், கூட்டாட்சி நிதியமைப்பின், கீழுள்ள மாநில அரசுகளின் வரி விதிக்கும் அதிகார வரம்பும் பெருமளவிற்குப் பாதிக்கப்படுமாதலால், இது குறித்து இப்பேரவை தனது ஆழ்ந்த கவலைபினைத் தெரிவிப்பதோடு அரசியலமைப்புச் சட்டத் திருத்தத்தினை மேற்கொள்ள வேண்டாம் என்று இந்திய அரசினை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறது. தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

2. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி

ஈ. சென்னை—பல்கலைக் கழக மதுரை காமராசர்

பல்கலைக் கழக திருத்தச் சட்ட முன் வடிவு 1979.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு: “சென்னை பல்கலைக் கழக, மதுரை-காமராசர் பல்கலைக் கழக (திருத்தச்) சட்ட முன் வடிவு 1979 - (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 39/1979) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள ஆளுநர் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.”

8. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்

(அ) சென்னை பல்கலைக் கழக மதுரை-காமராசர் பல்கலைக் கழகத் சட்டமுன்வடிவு, 1979.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “1979 ஆம் ஆண்டு சென்னைப் பல்கலைக் கழக, மதுரை-காமராசர் பல்கலைக் கழக (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 39/79) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும் என மொழிகிறேன்.

பொதுக் கல்வி மற்றும் தொழிற்கல்வி போன்று மருத்துவக் கல்வியும் இம்மாநிலத்தில் நீண்டு நிலைத்த பாரம்பரியம் பெற்றிருப்பதால், மருத்துவக் கல்வி இயக்குநரை, சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், மதுரை-காமராசர் பல்கலைக் கழகங்களின் ஆட்சிமன்றம், பேரவை மற்றும் கல்விக்குழுவில் துறைச் சார்ந்த

* 1979, ஏப்ரல் 27 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நா சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.